

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 6 frt, félre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.
 Egyes szám ára 5 kr.

Felelős szerkesztő és lapfajdos:
Németh Ödön.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
 Szerkesztőség: Szent-Isván-utca 3.
 Kiadóhivatal: Szammer Imre könyvnyomdája.

A földadó leszállítása.

Halom meg halom számra jöttek a kérvények a földadó leszállítása érdekében a képviselőház ülés tartama alatt. A rossz anyagi helyzet, a gazdáknak meghiusult reménye az idejében csak kívánatosá tették azt. A kérvények érintetlenül maradtak. A kormány nem szállította le a földadót, legfeljebb csak lokális intézkedésekkel akart enyhíteni rajta, de a földadó marad a régi.

Európa más államaiban óriási változásokon mentek keresztül a mezőgazdasági viszonyok. Ott mindenütt a gazdák előnyét keresték, leszállították a földadót. elősegítették a hitelszövetkezetek életképességét. Ennek köszönhetően Németország, hogy hatalmas ipara mellett a földművelése se a legutolsó, sőt hogy mindakettő előkelő helyet foglal el a világpiaczen.

Magyarország földművelő állam. Ipara még nagyon kezdetleges. Tehát a földművelés munkájának megkönnyítése csak kedvező eredménnyel lehetne az országra, nagyban elősegítené a gazdák életrealitását, az állam vagyonszerzését. Egy ilyen körülmény lehetne a földadó leszállítása.

S csodálatos, hogy a kormány éppen a gazdákra ad legkevésbé, holott a legtöbbet érdemelnének nemcsak mint az állam fentartói, hanem mint a magyar állam-észmé megvédői. S kérjük, vajon helyes eljárás-e a kormánytól, midőn a vagyontalan uszora kézre kerülő birtokokat veszni hagyja, nem kíméli meg a nagy adótól,

míg a bürze adózatlanul áll? Ugy hisszük, hogy a milliósok könnyebben elviselhetnék a megadóztatást, mint a kis gazdák.

S mellé nagyon szomorító körülmény az is, hogy a magyar birtokon mindinkább nő a teher. Mert legnagyobb terhe a földadónak az, hogy más mellék adónak is a kulcsa. A jövedelem bevallás minden egyéb jövedelmi ágnál igen tág dolog s míg így más adózó védekezhetik akárhogy, ha mindjárt nem egyenes uton is, addig a gazdának földjét eldugni, vagy eltagadni nem lehet. Az eltagadhatatlan föld nagy adója mértékül szolgál más mellék adóra. Mellé még növeszt a birtok túlterheltségét a jég és tűz biztosítás, valamint a vízszabályozásnál reá eső fizetni való is.

Tehát beláthatjuk, hogy a földadó leszállítása elkerülhetetlen, ha meg akarjuk menteni a kisgazdát a túlterheltségétől. Mert elég szomorú bizonyosság a föld túlterheltségére az is, hogy száz esetben, ha földet vesznek, nyolcvan esetben a vevő kölcsön nélkül nem tudja kifizetni. Még ha a hitelszövetkezetek életbelépnek és majd kölcsönöznek a kisgazdáknak kis kamatra is, akkor se lehet a birtokot túlterheltségétől megmenteni, Mert míg egyik részét fizeti az adósságnak, addig a másik része megújul. Ugy látszik, kölcsön nélkül ma nem lehet gazdálkodni Magyarországon!

Vajjon hova vezet ez!

Könnyű belátni.

A föld lassankint kiesik a magyar ember lába alól. A vezérelem, az államalkotó magyar faj, hova tovább nem tel

annyi földet, ahol fejét lehajtsa, honnan más el ne zavarhatná, mondván „ez a föld az enyém.“

Az állami javakból 100 millió értékű jutott eladásra. Majd nem mind idegen gazda kezére került, a régi nemesi családok nagyobb részt csak elpoptott előneviükből tudják, hogy valaha, valamire földbirtokuk is volt s ha az ingatlanok forgalmának statisztikáját végig nézzük, megdöbbenve tapasztalhatjuk, hogy akitől ezek az ingatlanok elfordulnak, az rendszeren magyar ember és akihez fordulnak, az ritkán magyar ember.

Rendesen bankárok vagy gyárosok csipik el a birtokot, kiknek számára nem erőforrás. nem a haza egy darabja, nem a magyarság egyik vára ez lesz az ősi birtok, csak pusztá — jelzőalap és semmi egyéb.

Azokra az újabban beteresztett különvámjavaslatokra nem valami nagy reménnyel nézünk mi. Mert ha életbe lépne is, nem sok hasznuk volna belőle gazdáinknak, de meg halva is születtek azok, meg agyon is ütök majd a tetejébe.

Hanem azt szeretnők, hogy ha a kormány ezután a két insztesz esztendő után belátná, hogy egyedül a gazdákat szoritani a présbe nem jó politika, mert így teljesen agyon préselődnek. hanem fordítani kell már a dolgon, hogy kerüljön alulra másik osztály.

A millióerek jobban bírnak fizetni, a jég vagy ragya sem bántja őket és duosan behozza nekik a bürze. amit el visz az adó.

Látogatás.

Irta: **Bán Aladár.**

*A szerető szívnek nincsen nyugodalma,
 Ejjel-nappal gyöttri féltő agyodalma;
 Elhagyja a rejtett, zajtalan kis fészket
 S bejárja lelken a kétkelő messzeséget.*

*Édes jó anyámnak magányos lakiba
 Szintén beloppan egy tündér kicsi lába.
 A szeretet volt, ki halkán lehajolt rá
 S jóságos szavával imiggy szóla hozzá:*

*Hagyd el az özeget, könnyáztatta párnát,
 Bontsd ki érzelmeid aranytollu szárnyát,
 Fiaidhoz siess, ki messze idegenben
 Maró tűzű lábán hervad enyhületlen.*

*Siess, röpjél hozzá, lágymeg kezdeddel
 Homlokán a bánat redőit simítsd el,
 Azt a sötét felhőt oszlasd róla széjjel
 Anyai szívednek áldó napfényével.*

*Igy szól. S egy gyötrelmes, zivataros éjen
 Megjelent jó anyám nálam észrevétlen.
 Főlem hajolt néma bába, haloványon,
 Könnyűnek harmatja csillogott az ágyon.*

*S ott maradt mellettem, míg a kelő reggel
 Ott lelte aggódó, könnyben uszó szemmel;
 Ott találta édes, biztató szavával,
 S bevonta mosolygó, aranyos sugárral,
 Menyországból küldött fényes glóriával! . . .*

K ö d .

— A „Fejérmegyei Napló“ tárczája. —

Irta: **Prigl Olga.**

Valahogy úgy megborzongtam a minap egy szürke-kék tónusú festmény láttára, pedig maga a kép igen jelentéktelen volt. Az őszi hangulatnak százszor és ezerszer megfestett színei, hulló falevelek, szállongó ökönyál s kőd, nehéz, tompa kőd. A szegény francia kisasszonyunk jutott eszembe, a kinek a kőd volt a rögeszméje.

Maire-nek hívták, ezen a jól hangzó ábrándos néven. Abban a kaszárnyaszerű épületben lakott, a hol mi s naponkint láttam futkosni a lépcsőkön, a hogy a francia órákra szaladgalt. Pihegve állott meg olykor, aztán csak futott tovább, mert a kis hivatainkok, számtisztnék. akiknek a lányait tanította, nem akarták hiába kidobálni a pénzt és szigorú pontosságot követeltek. Maire kisasszonyra ugyan nem is igen panaszkodhattak. Olyan volt ő, mint egy

jól berendezett gép s szinte olybá is vették. Egy időszakban bomlott meg csupán, ez arra a bizonyos kődös napokra esett, a mikor is Maire kisasszony ki nem mozdult volna a szobájából, hanem ott állott az ablaknál s bámult a fehérségbe.

Egyszer benyitottam hozzá. Valami ürügyel, bár tudtam, hogy ilyenkor nem szeret senkivel se találkozni. Engem különben kedvelt mindig, mert hogy rendesen elkészültem a lezckémmel és sohasem boszantottam. Meglepett arcot csinált előbb s szinte kellemtelen kifejezésült vonásain, hanem aztán csak hirtelen megfogta a kezemet s odahuzott maga mellé. Olyan áthatóan nézett rám, hogy szinte megborzongtam s a kezem reszketet az övében.

Szelid hangon kérdezte:

— Fél tőlem?

— Oh dehogy! — mondtam, megszegyelve magamat s igyekeztem mosolyogni. Akadozva adtam elő, hogy a szótárért jöttem.

Könnyedén kelt föl, hogy a füzetet megkeresse, aztán széklet hozott.

— Maga mindig jó kis leány volt, — mondta, — no én Istenem, már jövőre nem lesz az enyém. — Hallottam a mamájától, hogy nyilvános iskolába adják.

Igazán a szivemből feleltem neki:

— Pedig én úgy sajnálom a kisasszonyt...

Mai lapunk 6 oldal.

POLITIKAI HIREK.

— **Lepsényi ügy.** Az Olay Lajos és Pichler Győző országgyűlési képviselők által rendezett ismeretes utcai botrány ügyében tegnap adta be a feljelentést **Lepsényi Miklós** országgyűlési képviselő ügyvédje **Simonyi Semadán** Sándor dr. az ügyészhez. A feljelentés a btk. 163. §-ába ütköző országgyűlési tagok ellen elkövetett erőszak; a 176. §-ba ütköző valamely csoport által nyit helyen elkövetett erőszak miatt kéri a vád alá helyezni **Olay Lajos**, **Pichler Győző** országgyűlési képviselőket és **Dienes Márton** hírlapíró, s azonkívül **Olay Lajost** külön a btk. 171 §-ába ütköző büntetett elkövetésére való felhívás miatt is. A feljelentéshez csatolva van **Zimándy Ignác** könyve, melynek hirdetése közvetlenül és ártatlan oka volt az egész néppárt ellen irányuló támadásnak; valamint az 1894. évi március hó 21-én, **Kossuth Lajos** halálának megjelent **Magyar Hírlap** „Fiatal évei” című cikkelye közjegyzőleg hitelesített másolatban, a melyben bizony nagyobb sérelmére van **Kossuth Lajos** emlékének, mint **Zimándy Ignác** egész könyve. (Csakhogy azt nem volt érdemes észre venni.)

— **Pestmegye és a hitelszövetkezetek.** Az ország első vármegyéjének most folyó közgyűlésén igen jelentékeny mozzanat volt az, midőn **Förster Aurél** indítványt tett, hogy gróf **Károlyi Sándort** a szövetkezeti törvény létrejötte alkalmából, mint a szövetkezeti mozgalom megalkotóját s az első szövetkezetek szervezőjét üdvözölje. Illetékes helyen történt az indítvány melyet a közgyűlés egyhangú lelkesedéssel fogadott, mert gróf **Károlyi Sándor** Pestmegye főgökegy talajába ültette el a szövetkezeti eszme termékeny magját s innen sarjadt ki az erős szövetkezeti hálózat, a mely immár az egész országra kiterjedve, erősíti a kisebb gazdasági existenciákat nehéz küzdelmekben. Pestmegye határozata, a nógrádmegyei gazdasági egyesület legutóbbi manifestációja, a tornóci szövetkezeti nagygyűlés üdvözlőlevele valószínűleg elejét veszik annak a megtévesztésnek, a melylyel a napi politika a szövetkezeti törvény létrejöttét olyan faktorok javára akarja okkupálni, a melyek a kezdeményezéstől, annak nehézségeitől, a küzdelmekről nagyon távol voltak.

Megveregette az arczomat, aztán megint rám nézett a szomorú nagy szemével:

— Igen, elmegy a világba, édes, kicsi leányom . . .

Olyan furcsán, szinte misztikusan hangzottak a szavai. A kis íróasztali óra sebesen kegyetgett, a saroklámpánról egy törött **Vénusz** szobor nézett ránk merően.

Maire kisasszony odaszorította vértelen arczát az enyémhez, a mig beszélt:

— Tudja-e édes kis leányom, mi a világ? — s szinte lázasan folytatta:

— Akkor voltam mint maga, vagy tán még fiatalabb, mikor kidobtak a világba. Még a vakációmat se tölthettem otthon, mert ez idő alatt vidékre küldtek, hogy nyelveket tanuljak. A barátom, a kik nem mehettek sehova, irigykedtek réám, viszont meg én irigyeltem őket, hogy milyen jó dolguk van, nem kell a fejüket törniük s azt teszik egész nap, a mi nekik tetszik. Sokszor elhatároztam magamban, hogy felhagyok mindennel s megszököm, de olyankor mindig eszembe jutott az édes anyám, a ki összetett kezekkel kért, hogy tanuljak, mert különben mi lesz belőlem. Saját magát hozta fel példának, a nagy nyomorúságát, mibe jutott azzal, hogy inkább férjhez ment s most hatan nyomorognak s hogy az apám se olyan szelíd, megadóbbé, mint eleinte, hanem goromba és ingerült. Ki is csodálkozhatnék rajta, mikor a gyerekek mindig éhesek s a világ olyan drága, és olyan rossz. Csak tanultam hát tovább és tovább mind nagyobb buzgalommal.

Bonyodalmak.

Kissé korábban vonul fel a válság előszéle, mint azt báró **Bánffy Dezső** kormánya és pártja hitte. Gróf **Thun** osztrák miniszterelnöknek a baloldallal folytatott békületes kísérletei hajótörést szenvedvén, ennek a megbiúsult kísérletnek a következményei áthúzódnak Budapestre s immár a **Bánffy**-kormány alig beszélhet arról, hogy a kiegyezési kérdésekben szeptemberig intézkedésre szükség nincs.

Az osztrák parlament akcióképtelensége nyilvánvalóvá vált; egészen mintegy, akár összehívatták azt gróf **Thun** miniszterelnök, akár nem. Ezzel a parlamenttel nem lehet megteremteni azt a „teljes alkotmányosságot,” a melyet a 67-es törvény arra követel, hogy Ausztriával egyezkedhessék Magyarország.

Pedig br. **Bánffy Dezső** egész kormányával a második provizórium-vitában arra kötelezte magát, hogy csakis az alkotmányos Ausztriával áll szóba s határozottan kizárta, hogy a 14. §-alkalmaztassák a kiegyezés és a kvótatörvény kérdésében.

Igaz, hogy **Lukács László** pénzügyminiszter daczára miniszterelnöke kötelező nyilatkozatának, a czukorprémium vitában rehabilitálta a 14-ik §-t, de arról még semmi bizonyosságunk sincs, hogy a miniszterelnök eddigi hallgatása régebbi nyilatkozatának e hallgatóságos de-avulása, avagy tulságos türelem pénzügyminiszterével szemben.

Ezeket a kérdéseket hirtelen az aktualitás vonalára emeli föl az osztrák helyzet immár korrigálhatatlan megromlása.

A helyzet mindenestre válságos tüneteket mutat.

Erre vall **Szilágyi Dezső**nek, a képviselőház elnökének egész váratlan megérkezése és sürgős konferenciája a miniszterelnökkel, ki a tegnap délután tartott minisztertanács miatt szakította meg Herkules-fürdői időzését. **Szilágyi** bevonása a helyzet mai bonyodalmaiba annál feltűnőbb, mert a Ház elnöke és a miniszterelnök között még mindig lebegő differenzia a törvényhozás ülésezésének királyi leirattal történt elhalasztása.

Még feltűnőbbé teszi **Szilágyi Dezső** megjelenését a válság színterén az a körülmény, hogy a Ház elnöke minden előkészület megtett arra, hogy a legközelebbi időt **Tátra-Fürdő**-n töltse s ezt a programját báró **Bánffy Dezső** miniszterelnök távirati kérelme következtében változtatta meg.

A válságnak ezek a külső tünetei. Annyi mindenestre bizonyosnak látszik, hogy a ki-

Tizenkilenc éves voltam, mikor az igazgatóném protekciója folytán egy előkelő uri családdhoz jutottam két kis leány mellé. Oh boldog, nagyon boldog életet éltem ott. A kisleányok szerettek, mindenki finoman bánt velem és én is szerettem mindenkit, mindent . . . Az utolsó fűszálat a kertben, a legutolsó porszemet, mely a szoknyám fodrába kapaszkodott. Sokszor visszaálmodom magam azóta a szép szobámba s látom ablakom alatt a lombos hársfa hajlós ágát, melyre szeliden fut fel a lilaszín golygata virág. Valahogy úgy képzeltem akkor, hogy én hasonlítok ahhoz a virághoz s nekem is keresnem kell a fát, a melybe kapaszkodhatom.

S egyszer úgy hittem, megtaláltam. Szép szomorú fehér napon történt, fehér pára uszott a levegő égen, habszerű fehér foszlány körül-körül mindenütt. A faluba voltam misén. S akkor jól emlékszem, mint vált ki hirtelen a ködből az a valaki, a kit már álmaimban ismertem, a kiről annyit gondolkoztam. Összezentem tekintetétől, s körülöttem a köd, a pára keringő tánczot járt, hogy szinte megszédültem tőle. Mintha lábom alatt megmozdult volna a föld. Ó karját nyújtotta nekem, s én odahajtottam fejem a vállára, s éreztem a puha, meleg leheletét. Magam se tudom, hogyan jutottam vissza a kastélyba, mint egy álomra emlékszem csupán. — Aztán vártam őt, sokáig és kerestem mindenütt. Kerestem, mint egy boldogságot szokás. És nem találtam sehol. Egy évre rá, — megint fehér világ volt, mikor a vadász-kürtök szóltak és sűrű puskalövés hallatszott az erdő felől, — láttam őt újra egy pillanatra.

egyezés kérdéseiben már most történnék lépések, a melyek dezavualják a miniszterelnök eddigi eljárását.

Pribék István †

Pribék István lorymai felsz. püspök, veszprémi nagyrépost tegnap délután 4 órakor Veszprémben meghalt.

Pribék István, a ki igen szép kort, nyolcvannégy évet élt, már régebbi idő óta gyöngéledett. Benne mintaszerű papot veszít a veszprémi egyházmegye; legjobban emberét veszíti Veszprém városa. Sok megvizsgált szegény ember könnye fog hullani arra, a kopsorsóra, mely a nyomorgók, az ügyefogyottak, a kétségbeesettek megmentőjének immár kihűlt tetejét fogadja magába. Szent-embernek nevezték őt régebben a veszprémiek s az volt valóban. Mintha földi élete is örök időkre lett volna teremtve: nem hitték, hogy egy napon be kell állni az örök rend határozatának s föl veszi őt a Mindenható mennyei karába, a mire érdemet tett buzgalomával, jó cselekedeteivel. Nincs nem lehet az az állás, rang, sőt felekezeti különbség sem, mely **Pribék István**ban az ember-szeretet és a papi hivatás példaképét ne láthatta volna. Ezeket és ezeket imájához társul a mi imánk, midőn a Magasságbeli Atyától örök nyugalmat kérünk nemes lelkének.

Veszprém városának minden lakója szeretettel és őszinte tisztelettel vette körül az immár az Ur választottai közé jutott főpapot. Nem is a mai önző világba illő példákat beszélnek áldott jó szíveről hátártalan bőkezűségéről. Nagy jövedelmét egy fillérgy kiosztotta a segítséget kérő humánus intézetek, templomok iskolák és szegény emberek közt ugyanmilyre, hogy most, midőn az örök dicsőségbe tért, egyszerű fakó butorain kívül semmi értéket sem hagyott maga után.

Hosszu, áldásos élete után megtért az örök **Bíró** elé, hogy számot adjon sáfárkodásáról. Hisszük, hogy nemes lelke megtalálta örök nyugalmát és jutalmát, amiért hosszú életén keresztül sohasem szünet meg küzdeni. Könnyű

Tajtétközö lovon ült és hasonlított azokhoz a legendás hősökhöz, a kirkól a világtörténetben tanultam és olvastam sokat. Kinyitottam az ablakot és úgy néztem a fehérségbe, de csak elveszett a szemem elől.

Azóta sok-sok esztendő telt el és én hasztalan várom vissza, hasztalan kerestem kutatom a világba. Pedig keresnünk, követelnünk kell a boldogságot, joga van hozzá mindenikünknek. Igen édes kicsi leányom. Hanem a boldogság mindig rejtett ködbe jár és titkos sűrű fátyollal takarja be magát előtűnk. Nagynéha mutat egy kicsinyke sejtést, de már ez a sejtetem is felér egy czélnélküli élet gyötrelmeivel. Oh hányszor és hányszor töröm a fejem azóta a gondolattal, hogy miért nem futottam utánna a ködbe. Ugy lehet ő is keres engem, s üzzük, hajtjuk egymást, mint a futó csillagok.

Maire kisasszony ábrándosan hajtotta fejét a könyökére, s neki pirult arczával, lüngölő szemével szinte szép volt, pedig esztendő-esztendőre sok ábrándot elnyűt már az ő boldogságot szomjazó lelkével. Vannak, a kiket megöl ez a vágy, ez a szomjuhozás. Elperzseli a láng, mely önmagát emésztí föl.

Talán egy évre rá egy találták a szegényt az emeleti ablaka alatt a kemény földön feküdvé. A nyitott ablakon keresztül ki s bejárt a nyirkos, fehér pára, körülnézgetve az apró négyzetes papirdarabkát, a melyre az ő férfias, szép vonásaival írta: Elvitt a köd . . .

lehetett a számadása; nem volt semmije, sem mert mindenét kiosztotta a szegények közt. Mint híres homeopata orvos ingyen gyógyította a betegeket, s aki rászorult, annak nemcsak orvosságot, hanem pénzt is adott. Volt eset, hogy neki magának sem volt pénze s ha ilyenkor talált valamely szegény hozzáférni, még ő kért bocsánatot, amiért nem tud segíteni.

Ez az igaz ember, ez az a „servus bonus“, kiről Jézus beszélt, s akinek azt mondotta: intra in gaudium domini tui, menj be a te urad örömébe!

Pribék István régi nemesi család sarja. Atyja káptalani tisztartó volt. 1814. márczius 18-án született Kesenén Veszprém megyében. A teológiát a bécsi Pázmáneumban végezte. 1837-ben szentelte pappá. 1850-ben szemináriumi lelkigazgató, 1854-ben veszprémi kanonok és plébános lett, 1873-ban lorymai felszentelt püspök. Még Kovács Zsigmond püspöksége alatt, 1877-ben lett püspöki vikárius, 1887-ben pedig nagyprépost. Aranymiséjét 1888-ban mondta.

A temetés ma délután megy végbe. A szertartást báró Hornig Károly megyés püspök végzi, a ki a halálhíre rögtön megszakította hinterbruchli, tartózkodását és székhelyére utazott.

A székeskáptalan a következő gyászjelentést bocsájtotta ki: A veszprémi székeskáptalan szomorodott szívvvel jelenti, hogy Méltóságos és főtisztelendő *Villei Pribék István*, lorymai felszentelt püspök, püspökhelyettes, általános ügyhallgató, veszprémi székesegyházi nagyprépost, kóppányi prépost, gyémántmisés áldozópap, stb. stb. folyó évi július hó 12-én délután 4 órakor, hosszas szenvedés s a haldoklók szent-seégeinek ájtatos felvétele után, életének 85-ik, áldozópapságának 61-ik, kanonokságának 44-ik, püspökségének 26-ik évében, végelgyengülés következtében az Urban elhunyt. A boldogultnak hült tetemei folyó hó 14-én délután 4 órakor fognak a veszprémi alsóvárosi sírkertben a boldog feltámadás reményében nyugalomra helyeztetni; az engesztelő szent mise-áldozat pedig ugyancsak 14-én d. e. 9 órakor fog a veszprémi székesegyházban a Mindenhatónak bemutatni. Veszprém, 1898. július hó 12-én. Imádkozzatok érte!

UJDONSÁGOK.

— **Egyházmegyei hírek.** Nagy Károly vaáli káplán hasonló minőségben *Kálozra, Kapitány Gyula* duna-adonyi káplán pedig *Dunapentelére* áthelyeztettek. A következő ujmisések Csúcs István *Vadlba*, Knittelhoffer István *Bodajkra*, Lakatos Frigyes *Bicskére*, Mihalecz Ferencz *Duna-Adonyba*, Vencz Anta *Érdre*, Angeli István pedig ideiglenesen a *belvárosi II. kápláni állomásra* küldettek.

— **Szent gyakorlatok.** A szatmári irtalmas növérekkel *Rosty Kálmán* jézustársasági atya folyó hó 12-én este kezdette meg a szokásos lelkigyakorlatot, ez alkalommal a társházakból összesen harmincz nővér jött össze. A befejezés éppen a congregatio-alapítójának Paulai szt. Vincze emléknappén lesz.

— **A szent Benedekrend gyásza.** Villányi Szaniszló, a magyarországi szent Benedekrend bakonybéli apátja, tegnapelőtt 50 éves korában elhunyt. Özvegy édes anyja és egy nővére sirátja az elhunyt Székesfejérvárott; dr. Kovács Aladár, a budapesti mentő-egyesület parancsnoka pedig nagybátyját gyászolja az elhunytban. A boldogult előbbi éveiben a történelem

tanára volt a győri és esztergomi gimnáziumokban s úgy tanítványai mint rendtársai és a nevezett városok polgárai egyaránt szerették és tisztelték a kedves modoru embert, a ki ki jeles tulajdonságai révén már főapátnak is jelölve volt. — Villányi Szaniszló 1847. szeptember 9-én született Veszprém megyében, Tósk-Berénden. Középiskoláit Székesfejérvárott elvégezvén, 1863-ban a Szent Benedek-rendbe lépett. A teológiát Pannonhalmán végezte. 1870-ben szentelték pappá. Tizenkét évig volt tanár Győrött; 1882-ben az esztergomi főgimnázium igazgatója, 1883-ban pedig Bakonybéli apát lett. Nevezetesebb munkái: Győr megye és város anyagi műveltség-története, Győr 1881. Győr vár és város helyrajza a XVI. és XVII. században, Győr, 1882. és Győri adalékok a menhelyek történetéhez. Győr, 1878.

— **Primiczia.** Angeli István ujmisés *Komáromy* Károly apátkanonok manufactorsága mellett a felsővárosi sz. Sebestyénról címzett plebánia templomban július 12-én d. e. 9 órakor a hívők szokatlan nagy sokasága jelenlétében mutatta be *első sz. mise áldozatát* a Mindenhatónak. Az ujmisés áldására a szőlőhegyről gyalog jöttek be az ismerős hívők, bizonyára azon német közmondásra gondolva, miszerint érdemes egy pár lábbel elkoptatni, hogy az ujmisés áldásában részesülhessünk. A sz. mise után nagy ebéd volt a szülői háznál hol *Tamás* Vilmos esperes plébános ékes classicus latinságu felköszöntője bámulatba ejtette az ifju levitákat. Egyéb felköszöntőkben sem volt hiány, melynek mindek az volt a refrainje: Isten értesse az édesanyát fiával együtt. Ad multos annos.

— **Az őshaza kutatója.** A fáradhatatlan *Zichy* Jenő gróf ezidő szerint Szibéria hómezőin utazik s az orosz hatóságok utjában mindenütt a legnagyobb előzékenységgel fogadják. — Szt. Pétervárra igen érdekes hírek érkeztek az utóbbi időben *Zichy* Jenő grófnak északázsiai expediciójáról, a melynek czélja tudvaleg a nyelv és régészeti segítségével a magyarokkal rokon népeket fölkeresni. A nyelvészet segítségével már meg van állapítva a magyarok rokonsága a vogulokkal és osztjakkal, most pedig a gróf igen értékes és jellemző archeologiai felfedezéseket tett a kievi, a kazani, a permi és jekaterinburgi muzeumokban. Junius 27-én Tschumenbe utazott a gróf expediciójával, a honnan Tomszkba és Tobolszkba ment.

— **A nyomor enyhítésére.** A míg város-házánk jégbizottsága működésének eredménytelenségével tüntet, addig jótékony mozgalom indult meg más irányban a jégverés által sújtottak segélyezésére. *Mészáros* Pál velencei nagybirtokos, orsz. képviselő ugyanis a dunántuli kerületek országgyűlési képviselőihez megleghangú fölívást írt, hogy a jég által sújtottak érdekében egyöntetű határozatot hozzanak. E célból július 17-ikére Székesfejérvárra értekezletre hívta meg a dunántuli képviselőket, kik közül eddig is körülbelül 20-an ígérték megjelenésüket. Az értekezletet július 17-én a megyeház nagytermében fogják tartani. Az értekezlet czélja, hogy megállapodásra jussanak, hogy miképen lehetne elejét venni az—előre láthatólag beköszönő nyomornak, és hogy a kormány mily irányú támogatása kéressék ki. — A jég által tönkretett emberek ezrei fogják sokáig hálásan emlegetni ezt az igazi keresztényi szeretet által összehozott értekezletet.

— **A buffat ostroma.** *Bogdanov* Lázár balkáni emigráns személyére nézve igen jámbor ember, mesterségét illetőleg pedig czukorka csináló s mint ilyen a vásártéri majom színházi buffet tulajdonosa. E hó 12-én este is nyugodtan ült asztalkája mellett, árulván sok-

féle kivánatos nyalánságokat, midőn észrevette, hogy egy asztalos inas sanda szemeket vet a pazarul megrakott asztalra. Gyannya alapos volt, mert a ficzko egyszere csak odaugrott és vadul belemarkolt a csemegébe. Bogdanovban fölfört a szervián vér, elkapta a merénylőt és alaposan kiporolta az irháját. A bandita-csemete erre természetesen visszavonult, de elhatározta, hogy boszut áll a bántalmazásért. Kis idő múlva, midőn a czukorkás figyelme a bódéból kihangzó majom üvöltésre irányzódott. Végh Józsi pusztá kézzel megrohanta az üzletet, még pedig oly erővel, hogy az összes készlet, a kivánatos málnaszörp higitványnyal egyetemben a föld porába hullott, azután a lehetőség fokozott menetsésséggel elmenekült. Bogdanov Lázár könnyes szemekkel szedgette föl a porból a mi még megmenthető volt s azután másnap jelentést tett a rendőrségnél.

— **Déli vasut.** A székesfehérvár-komáromi vonalon f. é. július hó 1-én a Székesfehérvárról este 8 óra 30 perczkor Komáromba induló személyvonat menetrendje megváltozott. Nevezett naptól kezdve ugyanis ezen vonattal *Székesfehérvárról* este 9 óra 32 perczkor, vagyis a Budapest déli vasuti pályaudvarról este 8 órakor induló gyorsvonat megérkezése után indul és *Komáromba* éjjel 12 óra 32 perczkor fog érkezni.

— **Közgazgatási bizottsági ülés.** Székesfejérvár szab. kir. város közigazgatási bizottsága e hó 13-án délelőtt 10 órakor tartotta rendes havi ülését báró *Füth* Pál főispán elnöklete alatt. Jelen voltak: *Havranok* József polgármester, *Tóth* István főjegyző, *Ré* István főkapitány, dr. *Fanta* Adolf, dr. *Bierbauer* Viktor t. főorvos, *Dieballa* György, *Plossck* Ferencz kir. pénzügyigazgató, *Juraszck* János kir. ügyész, *Kovács* Elek árvaszéki ülnök, dr. *Sádra* Gyula, *Gadics* György kir. mérnök, *Tóth* Arthur, *Tóth* Aladár, *Alaghy* Dezso és *Amússy* János. — **Főispán** az ülést megnyitván, fölkéri a közigazgatási előadót, hogy a jégverés által okozott károk enyhítése végett tett intézkedéseket ismeresse. — **Dieballa** György jelenti, hogy az adóleírás foganatosítására vonatkozó kárbecsöléseket a pénzügyigazgatóság már befejezte. Erről annak idején fölterjesztést tesz a minisztériumhoz. A jégkár bizottság ez ideig két ülést tartott s a szükséges intézkedések részben megtették. A bizottság muhar és kölesmag kiosztását határozta el, de csupán egy károsult vett igénybe 90 kg. kölest. Az aratás már folyamatban van; munkahiány még nem mutatkozik. (Keddi számunkban már részletesen foglalkoztunk a bizottság működésével.) — **Tóth** István főjegyző jelenti, hogy a közigazgatási bizottság május havi ülésén szóba hozott, hogy a Székesfejérvár és Uj-Szőny között közlekedő vonatok menetrendjében változás történt s ennek következtében az utazó közönségnek az esti gyorsvonatra való átszállása megnehezítettett. A bizottság e végből megkereste déli vasut igazgatóságát, mely most értesíti a bizottságot, hogy folyó hó 13-tól kezdve az esti vonat 8 óra 30 percz helyett 9 óra 32 perczkor fog Szőny felé indulni s így a Budapestről érkező 201 számú gyorsvonatnak csatlakozása van. — **Süveges** József panaszt emelt *Kocsis* András ellen, hogy lovai belezgáztak az ő buzavetésébe. Süveges kárát a becsücsök 6 koronában állapították meg és *Kocsis* annak megtérítésére, azonkívül 20 korona pénzbírságra és 10 korona eljárási költség megfizetésére ítéltetett. A bizottság az ítéletet jóváhagyta, ugy szintén *Plossck* Ferencz pénzügyigazgatónk a cselédei után kivetett utadótörése iránt beadott fölbevezetésnek is hely adott. Tudomásul vétetett a kultuszminiszter körrendelete mely szerint a nagybecskereki, panosvai és veszprémi felső kereskedelmi iskolák végbizonyítványai a középiskolákéival egyenlő értékűnek tekintendők. — A Seidel-eről egy kis utóizletitől találtak a bizottság elé. Ugyan is *Szabó* Jánosé valami örökösödési ügyben néhány forintot adott át *Kirisics* Bódog rendőrségi napidíjasknak, kit a volt főkapitány állítólag abban az időben pénzkezeléssel is megbízott. *Kirisics* a pénzt még 1896-ban fölvette, de az csak a f. é. május havában lett befizetve az

adóhivatalnál. A kisdéd „ügy“ megvizsgálás véget kiadott. — Dr. Bierbauer Viktor főorvos jelentése szerint a lefolyt hónapban semmiféle járvány nem uralkodott. A közegészségi állapot kielégítőnek volna nevezhető, ha a múlt hónapban a születések és halálozások közti arány nem csökkent volna az előbbieket rovására, a mennyiben a születések száma csak 18-al haladja meg a halálozásokat, (szül. 75, megh. 57.) Házaszágra lépett 21 pár. — A köztisztaságra vonatkozólag megemlíti, hogy egy némely utcában erélyes intézkedés lesz foganatosítandó, úgy szintén a halpaci kút is javításra szorul. — Az ülés végén egy kis vitát provokált *Alaghy* Dezső iskolaszéki elnök felszólalása. Tulszigorúnak találja a főkapitányt az iskola mulasztókkal szemben követett eljárását és példákat említi föl, hogy a legszegényebb szülöket 10—14 frt pénzbüntetéssel sújtja. Egyuttal fölhozza, hogy a múlt évi október hónapban 300 rendes és ugyanannyi ismétlőiskolai tanulótelet jelentettek be, a kik az iskolába be sem iratkoztak s még sem lettek megbüntetve. Azt sem találja méltánosnak hogy a mulasztókat most az iskolácv befeljeztél bírságolják. Kéri, hogy míg a tanfelügyelő erre vonatkozólag intézkedik, függeszék föl a végrehajtásokat. Többek felszólalása után a főispán határozatilag kimondja, hogy bevárják a tanfelügyelő jelentését s a végrehajtások addig felfüggesztetnek. — Ülés vége fél 12-kor.

Baleset. Az *alcsuthi* határban építő vasutnál együtt dolgoztak *Szigonya* Máté, *Vidman* Máté és *Sopp* Máté fölmunkások. Szinte elkérihetetlennek látszott, hogy a csodálatosképpen együvé került három Máté közül az egyiknek baja esik, legalább a babonás napszámok így okozkottak. És csakugyan, a f. hó 4-én a két első Máté olyan szerencsétlenül ütötte el egy fülddel megrakott kosccsal az utóbbi Mátét, a Soppot, hogy a szegény embernek a bal lába menten eltört. Azonnal beállították *Alcsuthra*, a hol orvosi ápolás alá vették, a két vigyázatlan Máté pedig följelentett a vaáli járásbírósnál.

Katonai gyakorlat. A Székesfejeváron állomásozó 12. zsidás ezred e hó 30-án *Zámoly* község határában lövőgyakorlatot tart. A hatóság már gondoskodott a szükséges óvó intézkedések megtételéről.

A koldus promonáé. A városnak ez az árnyékban bővelkedő sétatere, a melyet — mint értesülünk — a papnövelde-utca kiszélesítéséért sem hajlandó a város feláldozni, mivel tálvaleylog itt szoktak üdülni a hivatalnokok, — tegnap éjjel egy órák csinos kis botránykát volt színhelye. Hölgyek és urak — természetesen abból a fajtából, kik éjjel után egy órák a koldus promonáé kies berkeiben sétálnak, — meggitasodva — valószínűleg nem az illatos levegőtől — valami fölött összekülönböztek s olyan ékelen szitok és kiabálás között ronttak egymásnak, hogy a közel lakók éjjeli álmukból felrettenve, azt hitték, hogy valami örült spanyol armádia tévesztette el az útját és vetette magát Székesfejevárra. Természetes, hogy a nem mindennapi éjjeli szórakozásnak sok tanuja volt, csak rendőr nem volt a közelben.

Lopások. E hó 7-én *Steiner* Jakabné *bieskei* szatócsüzletéből a pénzeszközök, mintegy 50 forint erejéig valami ismeretlen tettes megdezmálta. — Ugyancsak *Bieskén* e hó 4-én virradóra *Horváth* István lakásába egy csavargó behatolt s a tulipános láda tartalmát elemelte. A csendőrség a lopott jószágot már a tolvajjal együtt megkerítette, ki most a vaáli járásbíró-ság börtönében várja büntetését.

Veszedelem embert fogott el a rendőrség tegnapelőtt délután. *István* István kertész jelentette, hogy a javító intézet környékén csavargók tanyáznak, a kik az intézetbeli gyerekeket szokásra csábítják. Egy rendőr azonnal a hely színeire ment s ott találta *Horváth* István fazér mészáros egy csavargó társaságában, ki a télen *Ofner* Mór marónisúttó tulajna volt. A rendőr beakarta kísérni a gyanus embereket, de a kétes talánságu térfi nyultempóban elszaladt, így csak a mészárosot sikerült megospnie. Azt tehát maga előtt terelte a rendőrség felé,

de utközben a zsidótemplom táján a rozslaki ismeretű mészáros bereket oldott és zsebkését cipője szárából kirántva megienyegette a rendőrt. Akkor már egész csödület támadt az utcán és többen igyekeztek megfogni a kést villogtató szökevényit, de rendre meghátráltak, mert az mindenkit leszurással fenyegetett. Végre is csak egy sikerült eltogni, hogy egy rendőr elébe került és rövid tusa után ártalmatlanná tette. Bekísérték a kapitánysághoz, a hol azzal felelt a hozzá intézett kérdésekre, hogy ő maga sem tehet róla, hogy így viselte magát, mert nagyon el van szánva.

Házi tolvaj. *Kösze* Gynla nyéki vendéglős már régebben tapasztalta, hogy a pénzeszökjából kisebb összegek eltűntek. A rejtélyes tolvaj ezelőtt pár hónappal mélyebben nyult a fiókba és onnan 60 forintot egyszerűen elemelt. A vendéglős ekkor jelentést tett a rendőrségnél s maga is kutatni kezdett, de sikertelenül, míg végre a napokban *Tóth* Imre nevű szolgáját tetten érte, midőn az a fiókban markolászott. A szolga ekkor bevallotta, hogy az előbbi lopásokat is ő követte el és czinkosait is megnevezte két ménlepi katona személyében, kik közül az egyiket nemrégiben helyezték át *Mezőhegyesre*. A károsult mindhármukat följelentette; *Tóth* Imrét a járásbírósnál, a két katonát pedig a székesfejevári ménlepi parancsnokságánál.

Megint a bicska. *Scabalattyánban* *Weisz* László koresmalácson vigan iddogált a minap *Kis Sándor szarhegyi* és *Selymes* József *falubattyáni* lakos. Később aztán, hogy a bor gőze a fejükbe szállt, valami fölött összeveszték és *Kis* egy bicskával *Selymes* ábrázatát meglehetősen elcsúfította. Azután, mint a ki jól végezte dolgát, hazafél ballagott, de *Selymes*, ki időközben magához tért, csakhamar kosira kapott s a falu végén utolérte s most viszont ő páholta el egy doronggal, még pedig olyannyira, hogy alighanem hosszú betegség lesz a vége. A lovagasság szabályaival merőben ellenkező párviadaról értesítették a székesfejevári törvényszékét.

„Ki tanyája ez a nyárfás . . . ?“ *Sághy* Lajos mezeskalácsos segéd addig gyártotta a ez fránál-czifrabb síli sziveket mignem egyszerűen csak megbihbant a tulajdon magáé, s azt sehogysém volt képes a rendelkezésére álló édes péppel megpreparálni. Átkozottul szerelmes lett a legény, még pedig reménytelenül, azért hát elhatározta, hogy borba öli a bánatát. Tegnap éjjel két jó pajtasával bejárta az összes külvárosi koresmalács s így kellőképpen fölhangolva, hangos nótaszóval vonult ki a három leveinta a vásártérre. Ott *Weisz* Antal sütőmester ablakából világozást láttak derengeni, hát megálltak egy kis szerenádra. Három szilaj torokból zengett föl a nóta, hogy aszongya: „Ki tanyája ez a nyárfás? Nem hallik be a kurjantás . . .“ Mivel azonban a bentlevők nem reflektáltak a kurjantásra, *Sághy* megbosszankodott és a nála levő botpuskával rendre bevverte a ház szemeit, már mint az ablakokat. Eppen akkor ért oda az őrszár s a rend őrei nyakon csipték a rakoncátlan babost. Fölírták a nevét, úgy szintén a gazdája lakását is, azután jóindulatu figyelmzettetések kíséretében tovább eresztették, csupán a fegyverét vették el tőle korpuz deliktikeppen. Tegnap délelőtt aztán hogy az idézést kézbesíteni akarták, *Trummer* József mezeskalácsos kijelentette, hogy *Sághy*nek még kora reggel kiadta az utlevelét. Keresték aztán a Ponty vendéglőben, de ott csak a holmiját találták, melyet be is hoztak a rendőrségre, a hol most együtt őrzik a lefoglalt botpuskával; a megillant ifjut pedig buzgógn keresik.

Rablótámadás az országúton. *Kálozi* levelezőnk írja, hogy öz. *Krausz* Istvánné nővérét, ki hozzá látogatába jött, a sárkereszturi országúton egy csavargó megtámadta. Bottal rohant a védtelen asszonyra és oly erősen föbeütötte, hogy az menten elájult. Az eszméletlen nőtől aztán náls lévő összes pénzt elrabolta s azzal tovább állott. Később az asszony magához tért, bevászorgott *Kálozra* és ott azonnal jelentést tett a csendőrségnél. Valóban nagyon kívánatos volna, hogy a hatóságok az

az ilyen csavargók ellen, kik a közbiztonságot a legnagyobb mértékben veszélyeztetik, szigoruan lépne föl, hogy elmenjen a kedvük a martalóczkodástól.

Megváltoztatott ítelet. *Brick* Lipót székesfejevári lakos a másodfoku iparhatóság annak idején „csontgyűjtő telepnek hatósági engedély nélkül való létesítése miatt“ 100 frt pénzbírságra ítélte. *Brick* az ítelet ellen fölébhezett s a kereskedelemügyi miniszter a büntetést 2 napi elzárására, illetve 20 forint pénzbüntetésére szálítottta le.

KÜLÖNFÉLE.

Érdekes jövődölés. A *Semmering*-hegy oldalán egy békés falucska terül el, honnan a következő romantikus árnyalatu történetet vesszük: Nemrég egy csatangó cigányleányt tartóztatott le a csendőrszár és a hatósághoz kísérték be. Utközben a leány könyörgött a csendőrhöz, hogy ho bocsátaná szabadon, de hiába. A cigányleány végre megnyugodni látszott sorsában és reznált hangon így fohászzkodott:

— Hát jól van, hiszen nekem már ugyis mind-egy, elbocsát-e vagy nem. *Három nap mulva* ugyanis meghalok.

A csendőr nem sokat hereditelt az elégius jövődölésre, mit cselnek tartott és csak annál éberebben vigyázott a sötét tekintetű leányra. Tovább haladtukban a leány hirtelen mintegy profétai ihlettel megszólalt, így kiáltott föl remegő hangon:

— *As idén* gyümölcsfa, sem a *jövő évben* katonna, a rá következő évben pedig *ur* nem szeretnék lenni! Meglássa jövődölésem beteljesül!

— A csendőrt kissé meglepte, sőt megdöbben-tette e különös beszéd, de azért köhögéssébe hiven bekísérte a leányt, ki a helység fogházába csuktak. Nagy volt azonban a zavar a helységgházán, a midőn harmadnap reggel a fogházór azt jelentette, hogy a cigányleányt halva talalta ezellájában. *Sem üngyilkosság, sem betegség nyoma nem látszott rajta*. Az eset hire csakhamar elterjedt a helységben is és nem kis megdöbbenést okozott a lakosság között, annál inkább, mert a rá következő napon a *jég teljesen tönkre tette a gyümölcsfák termését*. Beteljesült tehát a „jósnő“ két első jövődölése és már most a falusiak nem beszélnek egyébről, mint a sötét-szemű cigányleányról és félelmetes jövődöléséről.

KÖZGAZDASÁG.

Aratás és a börze. Az aratási kilátásokat a napok óta tartó hűvös, borongós és sok helyen csapadékokkal párosult időjárás ismét jelentékenyen rontotta. A hozzánk érkező tudósítások igen szomorú állapotokról számolnak be; a júniusi nagy jégkatasztrófiával tehát korántsem tétözöttek be azok az elemi csapások, amelyek az idén a gazdát sújtották. Csodálatos, hogy emellett fentartja magát az vélemény, hogy még mindig jó közéletűség igazerkezik az országban. A börzén július 11-én a készáru üzletben egészen háromnegyed forintig emelkedtek a buzaárak. Ez a körülmény azonban nem bir jelentőséggel, mert hisz mit ér a javult ár, mikor még nincs eladó buza. Am kitünik ebből a jelenségből annák az állításnak a képtelensége, melyet a múlt héten hozott fel egy napilap a börze védelmére: hogy ugyanis a tömeges kínálatok sújtották az árat. Ellenkezöleg, a gyenge kínálat folytán még a határidőfizlet árfolyamai is megemlekedtek. Itt azonban számbavehető emelkedés nem állott be, holott a gazdákra nézve az ősi buza ára bir jelentőséggel. A készáru árnyajlását főként a malomok részéről árnyenyült keresletnek tulajdoníthatjuk, amelyeknek végre is buzaszemekre van szükségük. Egyelőre nincs olunk örvendezni a malomoknak a megtartásán, melyet a helyzet kényszerre tementett, mert szeptembertől kezdődőleg a kartelmalmok olyan alacsony lisztárjegyüket állapították meg, amely egymagában is sejteti, hogy az alacsony buzaár kicsinált dolog, csak egyszerűen a gazda készüli el az aratással.

* **Allami földmunkálatok.** A fölmivvelésügyi miniszter oly czéltől, hogy az állami és társulati földmunkálatok az aratástól a munkaerőt el ne vonják, még tavasszal elrendelte, hogy azon földmunkálatok, amelyeknél az aratással sohasem foglalkozó „kubikos” munkásokon kívül mezőgazdasági munkások is alkalmaztatnak, az aratás alatt, júliusban szüneteljenek. Most tekintettel arra, hogy az aratáshoz szükséges munkaerő általában biztosítva van és így a földmunkálatok folyamata tétele az aratás menetére befolyással már nem lehet, tekintettel különösen továbbá arra, hogy a földmunkálatoknál a június hó végén előfordult zivatarok és jégesők miatt, vagy önhibájukon kívül egyébként aratási munka nélkül maradt munkások keresetét találhassanak, megengedte a miniszter, hogy a földmunkálatok már július 20-ától kezdve folyamatosan tétessenek. Egyben utasította azonban a fölyammérnöki hivatalokat és társulatokat, hogy a kubikos munkásokon kívül csak olyan mezőgazdasági munkásokat alkalmazzanak, akik munkás-igazolvánnyal bírnak, s akik a munkásigazolványuk tanúsága szerint szerződésszegést nem követtek el.

+ **A kelenföld-bicskei vonat** második vágányának megépítése, valamint a már építés alatt álló székesfejérvár-bicskei helyiérdekű vasút beágazása szükségessé teszik, hogy a m. kir. államvasutak bicskei állomását kibővítsék. A bővítési munkák kerekén 120,000 frtba kerülnek.

A budapesti gabnatözsde.

— A „Fejermegyei Napló” eredeti távirata. —

Budapest, 1898. július 14-én.

A buzaárak rohamos emelkedése egyre tart és a malmok folyton nagy vásárlókedvet tanúsítanak. A kínálat azonban gyenge és a forgalom azért nap-nap után csak néhány ezer métermázsára szorítkozik. — **Tegnap** az eladott mennyiség 15—20 krral, s ma ugyancsak 15—20 krral drágábban kelt el. — **Régi áruért** pedig 10.80—11.35 frtos árt fizettek.

Uj rozs 8.50 frtért, zab pedig 8.35—8.50 frtért vásároltatott.

Határidőüzet. A készáru drágulása a határidőüzetre is emelkedő befolyást gyakorol és jöllehet a külföldről lanya irányzatot jelentő értesítések érkeznek, a hangulat tartósan szilárd, és a jegyzések nap-nap után magasabbak.

Buza	öszre	8.89—8.90 frt.
Rozs	"	6.96—6.98 frt.
Zab	"	5.74—5.76 frt.
Kukoricza	"	5.16—5.18 frt.
"	1899. júliusra	4.26—4.28 frt.

PIACZI ÁRAK.

— Székesfejérvár, 1898. július 13-án. —

Buza	12.20—12.50
Rozs	8.00—8.30
Árpa	6.70—7.40
Kukoricza	6.00—6.40

A hozatalok csupán gyér esekélyiségekre szorítkoztak, amennyiben az esős időjárás az aratási munkálatokat nagyban hátráltatja.

NYILT-TÉR.*

Olcsó pénz.

Törlesztéses jelzálog kölcsön

4¹/₂ % kamat

mellett kapható földbirtokokra és

székesfehérvári

házakra is.

A kölcsön összeg kifizetése nem jelzálog papirokban, hanem

készpénzben

történik.

Bővebb felvilágosítást ad a szerkesztőség.

* E rovathban közlöttekért teelölöséget nem vállal a szerkesztőség.

ELADÓ-HÁZ.

Egy 8—9 évig adómentes 1000 frtot jövedelmező ujonan épült

HÁZ

nagy udvar, kert és kütünő ivóvizet szolgáltató kuttal, istállóval — szabad kézből jutányos áron

ELADÓ!

Tudakozódhatni Szirkovits G. M. Kossuth-utczai üzletében és a háznál Zöldfa-utczá 27. szám alatt.

Hirdetések

felvétetnek kiadóhivatalunkban jutányos áron.

Értesítés.

Van szerencsém tisztelt vevőimet értesíteni, hogy sikerült

CZEMMEL ÉS MANHEIM

Budapesti hírneves szabó-czég volt beltagját

CZEMMEL GYÖRGY

urat

üzletemhez társul megnyerni, kinek elismert szakértelme kezességét nyujt arra, hogy a 30 év óta fennálló üzlet régi jó hírneve és tekintélye vevőim pontos és lelkiismeretes kiszolgálása által is biztosíttassék.

Magamat a t. közönség becses pártfogásába ajánlva maradtam

tisztelettel

Özv. Heller Mórné,

Nádor-utczá Töltényi ház.

Ajánljuk

római katolikus egyéneknek

az

„UNIO CATHOLICA“

biztosító szövetkezetet

tűz és jégkárok + + +
+ + elleni biztosításnál.

OLCSÓ DIJAK! — JÓ FELTÉTELEK!

Csak róm. katolikusok

biztosítása fogadtatik el.

AZ „UNIO CATHOLICA“ dunántuli felügyelőségének vezetője

NÉMETH ÖDÖN főfelügyelő.

Bővebb felvilágosítással szolgál a szerkesztőség.

STEININGER SÁNDOR divat-, vászon- és szőnyeg-üzletében

Székesfejérvár, (Pollák cipésszel szemben)

a tavaszi idényre a legdivatosabb női szövetek, női és gyermek felöltők megérkeztek és azok meglepő olcsó árakért adtnak el.

Vászonneműekben szintén nagy választék.

1 vég vas vászon	30 rőfös kitünő minőség	ezelőtt 7 frt 50 kr	most 4 frt — kr.
1 „ kanavász	30 „ „ „	7 frt 50 kr	most 3 frt 80 kr.
1 „ Rumburgi	50 „ „ „	25 frt — kr	most 8 frt 50 kr.

Kérem a tisztelt közönség szives pártfogását, az elismert szolid és jutányos kiszolgálásról már előre is biztosíthatom.

Tisztelettel

STEININGER SÁNDOR.

ALAPITTATOTT: 1858. ÉVBEN.

CONCORDIA TEMETKEZÉSI VÁLLALAT

ÉRCZ ÉS FAKOPORSÓ RAKTÁR.

Nagy raktár
SZEMFEDELEK, VÁNKOSOK,
halotti öltönyök, madraczok,
VIRÁGOK, FÁTYOLOK SIRKOSZORUK és
VIASZGYERTYÁKBÓL.

DÚSAN FELSZERELT RAKTÁR
egyszerű és diszes
ÉRCZ és FAKOPORSÓKBÓL,
minden színben és nagyságban
AZ ÖSSZES VERSENYT TULSZÁRNYALÓ
OLCSÓ ÁRAKON!

PFINN JÓZSEF

Sürgőnyezim:

CONCORDIA

TELEFON: 79. SZÁM.

TELEP: Palotai-utca 12. sz.

SZÉKESFEHÉRVÁR

Sas-utca saját ház,
A „FEKETE SAS” SZÁLLODA ÁTELLENÉBEN.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a már 40 év óta fennálló

TEMETKEZÉSI VÁLLALATOMAT

a jelenkor minden igényeinek megfelelőleg **teljesen ujonnan** rendeztem be, s gyárosaimmal való régi összeköttetésem révén temetkezési cikkeimet úgy a helybeli, mint a viléki közönségnek a **legmérsékeltőbb áron** becsújíthatom rendelkezésére.

Temetések **teljes rendezését** úgy **helyben** mint **vidéken elvállalom**, mikor is szobák, folyosók, kapuk behuzását a legkényesebb izlésnek megfelelőleg eszközölöm.

Saját halotti kocsijaimat

a következő áron ajánlom:

Diszes fekete ezüstös nyitott halotti kocsi

2 loval **3 frt.**, 4 loval **5 frt.**

Diszes kék fehér ezüstös nyitott halotti kocsi

2 loval **3 frt.**, 4 loval **5 frt.**

Diszes fehér aranyozott üveges gyermek halotti kocsi 2 loval **2 frt.**

REMEK KIVITELÜ

üveges fekete ezüstös gyász kocsi, koszoru vivő diszkocsi

SAJÁT LOVAIMBÓL ÖSSZEÁLLITOTT * * * * *

* * * * * KETTŐS ILLETŐLEG NÉGYES FOGATTAL.

HULLÁKNAK

az ország bármely vidékére * * *

* * * * * leendő elszállítása.

NEMESI CZIMEREK
IZLÉSES ELKÉSZITÉSE.

TÁVIRAT UTJÁN ÉRKEZETT
MEGRENDELÉSEK

azonnal és pontosan eszközöltetnek.

